

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311211498
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5311211498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľov 1. M. N., nar. X.X.XXXX, bytom P. G., Y. XX, Česká republika, 2. F. V., nar. XX.X.XXXX, bytom P. G., Y. XXXX, Česká republika, 3. S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, N. J. XXX, Česká republika, 4. I. N., nar. XX.X.XXXX, bytom P. G., Y. XX, Česká republika, zastúpených všeobecným splnomocnencom JUDr. Jiřím Císařom, inak advokátom so sídlom B. nad X., E. XX/XX, Česká republika, proti odporcovi N. K., nar. X.X.XXXX, bytom H., H. XXX/XX, o zaplatenie 29.383,31 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľov v 1. až 4. rade proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11C/217/2011-66 zo dňa 21.5.2012, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu vo výroku v ktorom návrh vo zvyšku okresný súd zamietol a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

N e d o t ý k a sa výroku rozsudku v ktorom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyniam v I / až 4/ rade 14.691,65 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne za dobu od 12.12.2009 až do zaplatenia.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľkám v 1. až 4. rade 14.691,65 eur s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 12.12.2009 do zaplatenia. Vo zvyšku návrh zamietol.

Vychádzal z toho, že poručiteľ S. N. a odporca boli majiteľmi prostriedkov na vkladnej knižke číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedenej v N. N., a.s., vo výške 29.383,31 eur ku dňu smrti poručiteľa S. N.. Vklad na vkladnej knižke bol vedený vo forme spoločného vkladu. Oprávnenie disponovať prostriedkami na vkladnej knižke mali obaja majitelia v rovnakom rozsahu, robiť vklady a výbery mohol každý z oboch majiteľov, ani jeden nepotreboval súhlas toho druhého. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľky v 1. až 4. rade nepreukázali, že nadobudli vlastníctvo ku vkladu na vkladnej knižke v celom rozsahu, resp., že poručiteľ S. N. bol majiteľom prostriedkov na vkladnej knižke v celom rozsahu, mal súd za to, že podiely oboch majiteľov boli rovnaké. Preto zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľkám v 1. až 4. rade polovicu prostriedkov, ktoré boli ku dňu smrti poručiteľa S. N. na vkladnej knižke, to jest 14.691,65 eur. Pokiaľ aj v dedičskom konaní po poručiteľovi S. N. bol prejednaný vklad na predmetnej vkladnej knižke v celom rozsahu, dedičské rozhodnutie nezakladá právne vzťahy, ale len ich deklaruje. V deň nasledujúci po smrti poručiteľa S. N. sa odporca dostal do omeškania s úhradou prostriedkov v prospech

navrhovateľiek v 1. až 4. rade, preto počnúc 12.12.2009 súd zaviazal odporcu aj k zaplateniu úroku z omeškania v uplatnenej výške 8,5 %.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, vychádzajúc zo skutočnosti, že úspech navrhovateľiek v 1. až 4. rade bol len čiastočný.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote dňa 29.5.2012 odvolanie navrhovateľky v 1. až 4. rade. V podaní uviedli, že ich zástupca nepoužil ich výpoveď, ktorú mu poskytli, v domnienke, že nebude potrebná, čo bola chyba. Odporca čakal, kým sa ich právo premlčí, preto boli nútené obrátiť sa na súd. Nie je pravdou, že by sa o otca nestarali; žil s nimi v Českej republike, čo môže dosvedčiť celá obec. Poručiteľ S. N. požičal odporcovi peniaze na stavbu domu a na kúpu auta, ktoré doposiaľ odporca nevrátil. Odporca si tak veľkú čiastku peňazí nezaslúži, len sa pretvaruje a ohovára ich. Odvolateľky ďalej poukázali na okolnosti pohrebu poručiťľa S. N. a konanie ich príbuzných zo Slovenska. Uviedli, že sa nechcú ďalej súdiť, ale mrzí ich, že odporca nemusel zaplatiť náklady ich právneho zastupovania a „súd“ (zrejme súdny poplatok; pozn. odvolacieho súdu). Dodali, že nakoľko súd nemal ich výpoveď, chápu, že rozhodol tak, ako rozhodol.

Na výzvu súdu, či predmetným podaním chceli podať odvolanie proti rozsudku, navrhovateľky v 1. až 4. rade v podaní podanom na poštovú prepravu dňa 19.7.2012 uviedli, že podávajú odvolanie. Dodali, že žiadajú náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia advokátom JUDr. Jiřím Císařom, pričom odkázali na odsek IV. ich návrhu na začatie konania.

Na výzvu súdu v zmysle § 205 ods. 1 O.s.p. navrhovateľky v 1. až 4. rade v podaní podanom na poštovú prepravu dňa 22.8.2012 uviedli, že ich odvolanie smeruje proti výroku o čiastočnom zamietnutí návrhu a do výroku o trovách konania. Poukazovali na dedičské rozhodnutie - osvedčenie o dedičstve zo dňa 3.5.2011, ktoré, podľa ich názoru, dostatočne preukazuje ich vlastníctvo vkladu na vkladnej knižke. Naopak, odporca, okrem toho, že bol na vkladnej knižke uvedený ako tzv. spolumajiteľ, nepreukázal, že nadobudol vlastníctvo k vkladu vo výške jednej polovice. Jeho tvrdenia boli účelové a nezakladajúce sa na pravde. Ak bola vkladná knižka založená S. N. 13.10.1999, nemohlo ísť o spoločný vklad, lebo odporca v tom čase nebol spolumajiteľom vkladnej knižky. Stal sa ním až 30.8.2004, pričom, podľa jeho vlastných slov, posledných 5 rokov neboli vkladné na knižku žiadne prostriedky. Doba 5 rokov zodpovedá dobe, odkedy sa odporca stal spolumajiteľom knižky, až do úmrtia S. N. v O. XXXX. Súd uveril tvrdeniam odporcu bez toho, aby ten podložil svoje tvrdenia dôkazmi. Bolo teda preukázané, že po tom, čo sa odporca stal spolumajiteľom vkladnej knižky, nebol uskutočnený žiadny vklad. Pokiaľ by odporca nevybral prostriedky z vkladnej knižky, mohla tak neskôr urobiť ktorákoľvek z navrhovateľiek, a odporca by vôbec nebol schopný preukázať, či a v akej výške mu prináležia prostriedky na vkladnej knižke, nakoľko tam žiadne nevložil. Súd žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo odporcovi uveril, a tiež, z akého dôvodu uložil odporcovi vyplatiť navrhovateľkám práve polovicu zostatku vkladu. Ak súd uzavrel, že dedičské rozhodnutie má len deklaratórny charakter, možno z toho logicky odvodiť, že navrhovateľky sú spoluvlastníčkami vkladu na predmetnej vkladnej knižke. Bolo by potom na odporcovi, aby preukázal, že skutočnosť je iná; to sa mu však preukázať nepodarilo.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľiek v 1. až 4. rade navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Poukazoval na obsah „inštitútu“ spoločného vkladu, že sa jedná o podielové spoluvlastníctvo dvoch majiteľov s rovnakou výškou podielov, ak nie je dané inak. Uviedol, že aj v čase, keď bol vedený ako jeden z majiteľov knižky, boli realizované vklady finančných prostriedkov, o čom svedčí výpis transakcií. V dedičskom konaní po poručiťľovi S. N. nebol konajúcou notárkou predvolaný, ani o ňom informovaný. Napriek tomu, že na vkladnej knižke bol vedený ako spolumajiteľ, konajúca notárka rozhodla tak, že vlastníčkami prostriedkov na nej sa stali navrhovateľky v 1. až 4. rade. S navrhovateľkami v 1. až 4. rade sa chcel dohodnúť, avšak vybavovanie potvrdení v banke zabralo veľa času. Medzitým navrhovateľky v 1. až 4. rade podali návrh na súd.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podali účastníci (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.; z dôvodu toho nedotknutým zostal rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní nenapadnutom výroku o čiastočnom vyhovení návrhu) bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Prednostne je nevyhnutné konštatovať, že odvolací súd je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ vymedzí v lehote určenej na podanie odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Nie je prípustné, ani spravodlivé, aby pred odvolateľom, ktorý dôvody odvolania vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania, bol zvýhodnený odvolateľ, ktorý vymedzí (rozšíri) odvolacie dôvody až po uplynutí takej lehoty, eventuálne hoci aj na výzvu súdu v zmysle § 205 ods. 1 O.s.p. (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V lehote stanovenej zákonom na podanie odvolania odvolateľky - navrhovateľky v 1. až 4. rade adresovali súdu len ich prvé podanie podané na poštovú prepravu dňa 29.5.2012 (viď vyššie). Zvyšné dve podania odvolateľiek boli podané na poštovú prepravu po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania (posledným dňom lehoty na podanie odvolania vo vzťahu k navrhovateľkám v 1. až 4. rade pripadol na 11. jún 2012), preto na dôvody v nich uvedené odvolací súd neprihliadal. Odvolací súd sa odvolaním navrhovateľiek v 1. až 4. rade zaoberal len v rozsahu a len z dôvodov vymedzenými v podaní odvolateľiek podanom na poštovú prepravu dňa 29.5.2012.

Pokiaľ navrhovateľky poukazovali na skutočnosť, že ich zástupca netlmočil konajúcemu súdu obsah ich výpovedí, odvolací súd konštatuje, že sa jedná o prípadnú zodpovednosť medzi zástupcom a zastúpeným. Samotné odvolateľky pritom v odvolaní uviedli, že vzhľadom k tomu, že ich zástupca netlmočil ich výpovede súdu, chápu, prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol.

Otázka, či sa navrhovateľky v 1. až 4. rade o svojho otca pred jeho smrťou starali alebo nie, prípadne kto tak činil, nie je pre rozhodnutie vo veci (právne) významná.

Ani ďalšie skutočnosti uvádzané odvolateľkami v ich odvolaní, napríklad ohľadom mimosúdneho správania odporcu voči nim, pohrebu ich otca, správania sa brata ich otca, nesúvisia s rozhodovaním súdu vo veci samej.

Odvolanie navrhovateľiek v 1. až 4. rade nie je opodstatnené ani čo do trov konania. Súd prvého stupňa vecne správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keďže účastníci mali v konaní úspech len čiastočný.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľky v 1. až 4. rade neboli v odvolacom konaní úspešné, preto im náhrada trov odvolacieho konania neprináleží; naopak, boli by inak povinné nahradiť protistrane - odporcovi jeho trovy. Nakoľko si odporca síce náhradu trov odvolacieho konania uplatnil, avšak v zákonom stanovenej lehote ich nevyčíslil (§ 151 ods. 1 O.s.p.), odvolací súd súhrnným výrokom účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.